

Број 04-34/20-5 ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЕНУ И ОДБРАНУ ДОКТОРСКОГ
Датум 15 -12- 2021 УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА

1. ОПШТИ ПОДАЦИ

Име кандидата Анђела Мицић Марјановић

Уметничка област

Име ментора Марко Лађушић

Назив уметничког пројекта

ОСВРТ: МЕТАМОРФОЗА ИНДИВИДУАЛНОГ И
КОЛЕКТИВНОГ СЕЋАЊА
(Изложба слика)

Комисија за писање извештаја

Редовни професор Марко Лађушић
Редовни професор доктор уметности Бојан
Оташевић ФИЛУМ
Ванредни професор доктор уметности Иван
Грубанов
Ванредни професор доктор уметности Драган
Здравковић
Редовни професор магистар Радомир Кнежевић

Датум седнице Наставно уметничко
научног већа на којој је именована
Комисија

15.10.2021

Број одлуке о именовању Комисије

03-13/88-12/4

2.Биографија кандидата

Име презиме	Анђела Мицић Марјановић
Место и датум рођења	Крагујевац, 07.07.1992.
Адреса	Устаничка 7, 35210 Свилајнац
Телефон	0616500255
<i>E-mail</i> адреса	andjela.tattoo@hotmail.com

Анђела Мицић Марјановић, рођена 1992. године у Крагујевцу. Завршила је средњу школу „Свилајнац“ у Свилајнцу, основне студије на Филму у Крагујевцу 2015. године у класи професора Горана Ракића и мастер студије 2016. код професора Бојана Оташевића такође на Филму у Крагујевцу, студијски програм зидно сликарство, са завршном оценом 10. Уписује докторске студије 2018. године на Факултету Примењених уметности у Београду. Члан је УЛУС-а од 2017. године. Члан ЛУК-а од 2021. године.

До сада излагала је преко десет пута самостално, и преко шездесет пута на групним изложбама у Србији и иностранству. Добитник је награде на Међународном бијеналу цртежа у Смедеревској Паланци.

2015. године боравила је у Резиденција у Берлину (Berlin's Takt Residency). Године 2018. боравила је на колонији Санџак инспирација уметника у Новом Пазару. Године 2019. на Art symposium „Struga 2019“ Македонија и 2019. на колонији Божа Илић у Прокупљу.

Године 2017. радила је сценографију на филму „Мој јутарњи смех“ Марка Ђорђевића.

Тренутно живи и ради у Свилајнцу. Бави се цртањем, сликањем и тетовирањем и радио као професор ликовне културе.

3.Детаљна анализа уметничког пројекта кандидата

Анђела Мицић Марјановић је у свом докторском уметничком пројекту велику пажњу посветила времену, проучавајући његову промену и кретање, као и све његове аспекте, стављајући посебан акценат на појам прошлости. Она као аутор овог докторског уметничког пројекта није само посматрач обрађиваног појма већ и учесник. Кроз своја дела, репрезентује нам промене, бележи и чува чињенице прошлости. Поред времена као појма који сједињује све остале у једну целину, овај докторски уметнички пројекат базиран је и на истраживању сећања, наметнутом и лажном, као и колективном и индивидуалном памћењу.

Аутор кроз сва ова поља културе сећања провлачи лични идентитет, као и идентитет друштва, неминовно променљивог због сталног утицаја заборава. Предмет докторског уметничког пројекта је истраживање процеса транспоновања постојећих историјских фрагмената и њихова модификација у одређену ликовну целину, цртеж или слику. Сам пројекат представља вид метаморфозе одређеног историјског чина, обрађен кроз ретроспективну анализу.

Битан сегмент у овом истраживању, јесте улога емоционалног памћења, где се фотографија намеће као главни трансфер успомена. Кроз ликовне елементе, аутор податке до којих је дошао обрађује више пута кроз различите ликовне технике, осврћујући се на исту сцену више пута градећи њену метаморфозу, желећи да истражи формате свести и подсвести, сећања и заборава и на који начин уметник кроз своје дело може допринети томе.

Аутор кроз мултипликацију у њеном стваралаштву, се изнова бави сећањима, испитује заборављено, поткрепљује и мења запаћено. Приказује хронолошки, принцип функционисања свесног и подсвесног и на који начин је све то сједињено у целину. Њени радови приказ су модификације сећања под различитим утицајима личног и колективног, времена и друштва.

4. Оцена остварених резултата

Докторандкиња Анђела Мицић Марјановић је реализовала две самосталне изложбе слика у оквиру свог докторског уметничког пројекта „Метаморфоза индивидуалног и колективног сећања“ у Музеју примењене уметности у Београду и Галерији Студентског културног центра у Крагујевцу.

Теоријски део рада је веома обиман и добро усклађен са сликарским опусом који је реализовала током докторских студија на Факултету примењених уметности у Београду.

Урадила је обимне историјске и савремене анализе стручне литературе из области фотографије као и њене рефлексије у домену друштвених наука, психологије и филозофије.

Веома опширно је обрадила теме; Индивидуалне и колективне меморије, Реконструисане успомене, Лажне меморије, Свесно и несвесно где нам даје драгоцене информације за анализу њеног сликарства.

У поглављу Еволуција и схватање времена одлилчно формулише своје погледе и увид у донешене одлуке за свој рад и каже; "Сваки појединач на свој начин може тумачити појам времена, као оно чега више нема и не може се утицати на то, или као оно што је било. Иако на први поглед исто, прво тумачење прошлости има негативну конотацију непостојаности, док друго гледање има позитивни карактер постојаности. Пол Рикер, са друге стране, има своју поделу, поред стандарне на прошлост, садашњост и будућност, он прави нијансе кроз угао савременог, односно прави поделу на садашње сећање прошлог, затим садашњег сагледавања садашњег и садашњег очекивања будућег. Он прошлост увек тумачи кроз појам новог садашњег. Како Аристотел истиче да је средиште памћења душа, онда је јасно зашто су њени фрагменти тако осетљиви на промене. Меморија бива индивидуализована код сваког појединца у односу на његове ставове, културу, васпитање, друга сећања"

Цео процес истраживања заснован је на теренском прикупљању података, истраживању литературе и практичног дела, односно уметничко-истраживачком раду. Докторски рад састоји се из писаног дела и изложбе слика. Реализовала је тему „Метаморфоза индивидуалног и колективног сећања“ кроз серију од осам слика формата 100 x 140 цм, и дванаест слика формата 30 x 30 цм. Користила је првенствено акрилне боје, у комбинацији са графитним пудером, угљеном, различитим папирима и златом. Цела серија је подељена у три мање групе, на основу подтема.

Квалитет представљених слика на изложби био је веома професионалан у уметничком и естетском смислу, слике су јасно визуализују теоријске поставке које је докторандкиња поставила у свом раду.

5.Критички осврт Комисије

Концепција докторског уметничког пројекта Анђеле Мицић Марјановић подразумева трансформацију фотографије у друге уметничке дисциплине као полазиште за уметничко истраживање. Изложба слика великог формата је као резултат понудила измештање феномена сећања са породичних и приватних фотографских успомена у пиктуралну материју, неретко паствуозно дематеријализовану, асоцијативно склопљених у целину која слободно појачава једне док селективно потискује друге визуелне информације. Изучавањем поступка и историјског развоја фотографије аутор даје себи могућност да мења и себи прилагођава успомене неизбежно садржане у свакој фотографији са идејом да унапреди своје емоционално памћење. Доживљај, или поновни доживљај одређене успомене као резултат комбиновања, али и сликарског третирањаmonoхроматских површина нуди иновативност у ликовном решавању приказаних композиција.

Допуштајући сваком појединцу да изгради сопствени став о одређеној успомени докторанд Анђела Мицић Марјановић успева да свој концепт транспновања сопствених успомена прочисти од вишке визуелних сензација и на тај начин омогући прихваташе и самоанализу од стране сваког посматрача. Култура сећања као неодвојиви део концепта докторског уметничког пројекта, поставља Анђелу Мицић Марјановић у улогу неизбежног посматрача - учесника који кроз свој уметнички пројекат бележи, али и селективно чува чињеничко стање прошлости, дозвољавајући својој креативној слободи метаморфозу постојећих историјских детаља и њихову потпуну, поновну модификацију у цртеж или слику.

6. Закључак са образложењем доприноса пројекта уметности

Цео докторски уметнички пројекат бави се једним видом ретроспективе која се изнова мења и модификује. Поред темељног проучавања самог развитка фотографије, ауторка пројекта је истраживање развијала и у правцу психологије и медицине. Бавила се врстама сећања и његовом модификацијом. Култура сећања кроз личну перспективу али и перспективу друштва једна је од основних теза овога рада. Поред темељног проучавања развијата фотографије, истраживање се развијало и у правцу медицине и психологије. Култура сећања кроз личну перспективу али и перспективу друштва једна је од основних теза овога рада. Метаморфоза фотографија представљала је битан сегмент у овом раду, истичући емоционални доживљај фотографије, искоришћене као трансфер успомена. Са идејом да се унапреди емоционално памћење, односно, да се преобликује краткорочно у дугорочно памћење, аутор рада измешта своје успомене из времена настајања и изнова се бави њиховим проучавањем.

Истраживање текло је од од индивидуалне и колективне меморије, преко начина функционисања истих, до њихове девијације и заборава. Испитан је начин функционисања заборава и меморије. На који начин и због чега до њега долази и да ли је могуће контролисати сећање и заборав. Кроз ликовне елементе, аутор податке до којих је дошао обрађује више пута кроз различите ликовне технике.

Кроз овај докторски уметнички пројекат ауторка рада се подједнако бавила и ликовним истраживањем, комбинујући различите технике и материјале, естетски се доста ослањајући на прве фотографије. Истраживала је како на пољу фотографије, тако и на пољу ликовног израза као и на пољима сећања и функционисања свести.

ЧЛНОВИ КОМИСИЈЕ

Редовни професор Марко Лађушић

Редовни професор доктор уметности Бојан Оташевић

Ванредни професор доктор уметности Иван Грубанов

Ванредни професор доктор уметности Драган Здравковић

Редовни професор магистар Радомир Кнежевић